

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2019. évi július hó 12. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

**végzést:**

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 15.B.433/2018/12/III. számú ítéletét helybenhagyja.

**Indokolás**

A Kaposvári Törvényszék a 2019. évi április hó 16. napján kelt 15.B.433/2018/12/III. számú ítéletében vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült 40.133 forint bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a büntetés súlyosbítása, a szabadságvesztés hosszabb tartamban történő megállapítása, a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Az ügyészség, a vádlott és védője jogorvoslati kérelmét kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján, a kiszabott büntetés súlyosbítása, illetve enyhítés érdekében jelentette be.

Ezért a másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal sérelmezett ítéletnek a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel támadott rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

A Be. 590.§ (5) bekezdés a), b) és c) pontja alapján azonban a korlátozott felülbírálat is kiterjedt a Be. 607.§ (1) és a 608.§ (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére, illetve a Be. 590.§ (7) bekezdése folytán - hivatalból - az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre.

A korlátozott felülbírálat alapja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás volt, miután annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591.§ (2) bekezdésének a) pontja értelmében - tehát ugyancsak a korlátozott fellebbezés folytán - nem vizsgálta.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607.§ (1) bekezdése vagy a 608.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és azokat tényleges súlyuknak és jelentőségüknek megfelelően értékelte. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a törvény a vádlott cselekményének kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli el.

A fellebbviteli főügyészség álláspontjával szemben kellő nyomatékkel vette figyelembe, hogy a cselekményt időskorú, testalkatánál fogva vele szemben jelentősen gyengébb, emiatt a védekezésre korlátozottan képes nő sérelmére követte el. Ennek ténye a vádlott személyiségében rejlő fokozott társadalomra veszélyesség körében értékelésre került.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a sértett megbocsátását az 56/2007. Bkv. III/4. pontja értelmében enyhítő körülményként vette figyelembe.

A fentiekben értékelt enyhítő körülmények túlsúlyára és különösen a sértett megbocsátására figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott három év szabadságvesztés mértéke mind a büntetés általános, mind speciális célját szem előtt tartva szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez.

Következésképpen a büntetés súlyosítását, de annak enyhítését célzó fellebbezések sem voltak megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a jogszabályban foglaltaknak.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2019. július 12.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 15.B.433/2018/12/III. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.46/2019/5. számú végzése folytán a 2019. évi július hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke